EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2025
COM(2025) 415 final

ANNEX 1

BILAG

til

Forslag til RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af cyberkriminalitet – styrkelse af det internationale samarbejde om bekæmpelse af visse former for kriminalitet begået ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologisystemer og om udveksling af bevismateriale i elektronisk form vedrørende grov kriminalitet

Bilag I

Forbehold og underretninger

1. Unionen og medlemsstaterne handler i overensstemmelse med nedenstående angivelser, når det drejer sig om forbehold, erklæringer, underretninger eller meddelelser samt andre hensyn.

FORBEHOLD

2. De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af cyberkriminalitet indeholder ikke en særlig bestemmelse om forbehold. Konventionen giver derimod udtrykkeligt en part mulighed for at erklære, at den pågældende part benytter sig af et forbehold i henhold til visse af konventionens artikler (artikel 11, stk. 3, artikel 23, stk. 3, litra a), artikel 23, stk. 3, litra b), sidste del, artikel 42, stk. 5, og artikel 63, stk. 3 og 4).

3. På dette grundlag tager Unionen og medlemsstaterne et forbehold i henhold til artikel 63, stk. 3, og angiver, at de ikke anser sig for bundet af artikel 63, stk. 2, for så vidt angår bilæggelse af tvister.

4. Når medlemsstaterne overvejer at tage deres egne forbehold vedrørende spørgsmål, der henhører under national kompetence, underretter de Kommissionen herom to måneder i forvejen.

5. De menneskerettighedsbetingelser og -garantier, der er anerkendt og fastsat i denne konvention, herunder i artikel 6, artikel 21, stk. 4, artikel 24, artikel 36, artikel 37, stk. 15, og artikel 40, stk. 22, er en del af konventionens formål og hensigt, og medlemsstaterne kan derfor ikke tage forbehold for disse artikler. Der bør gøres indsigelse mod sådanne forbehold fra stater uden for EU, der er part i konventionen, da de strider mod konventionens formål og hensigt.

UNDERRETNINGER

6. Konventionen fastsætter krav om, at en part foretager underretning i overensstemmelse med artikel 40, stk. 12, litra c), og stk. 13, artikel 41, stk. 2, og artikel 67, stk. 1.

7. Konventionen fastsætter også krav om, at en part meddeler De Forenede Nationers generalsekretær navn og adresse på en myndighed, der er ansvarlig for at fremsætte eller modtage anmodninger om udlevering eller midlertidig anholdelse i overensstemmelse med artikel 37, stk. 19.

8. Medlemsstaterne meddeler De Forenede Nationers generalsekretær navn og adresse på en myndighed, der er ansvarlig for at fremsætte eller modtage anmodninger om udlevering eller midlertidig anholdelse i henhold til artikel 37, stk. 19, og informerer Kommissionen herom.

9. Unionen og medlemsstaterne underretter De Forenede Nationers generalsekretær om den eller de centrale myndigheder, der har ansvaret for og beføjelsen til at modtage anmodninger om gensidig retshjælp i henhold til artikel 40, stk. 12, litra c), og informerer Kommissionen herom.

10. Unionen og medlemsstaterne meddeler De Forenede Nationers generalsekretær, hvilket eller hvilke sprog medlemsstaterne kan godtage i henhold til artikel 40, stk. 13, og informerer Kommissionen herom.

11. Medlemsstaterne underretter De Forenede Nationers generalsekretær om et kontaktpunkt, der er tilgængeligt døgnet rundt, alle ugens dage, i henhold til artikel 41, stk. 2, og fører et ajourført register over kontaktpunkter samt informerer Kommissionen herom.

12. Medlemsstaterne afstår fra at underrette De Forenede Nationers generalsekretær om opsigelse af konventionen i henhold til artikel 67, stk. 1, medmindre Rådet har truffet afgørelse om, at Unionen bør opsige konventionen.